Between Heaven & Earth

On August 13, 2017

A experimenta starea de conectare la divin din care se naște avântul spre visul care te încearcă, înseamnă să îmbrățișezi acele raze mărețe ale sufletului care aduc lumină în întuneric.

Totul intrase în întuneric, atât visul cât și viața mea, asemenea culorilor captate într-o fotografie ce nu redă nicio emoție. Era o formă de a mă oferi ofrandă timpului desprins din întregul unei lumi situate sus, lângă judecata și raționamentul unui Dumnezeu necunoscut, un timp stabilit aprioric, o mărime continuă care apelează resorturile cele mai puternice ale unei conștiințe tulbure aflate la intersecția dintre uitare, negare și renunțare.

În centrul cărei tentații lumești să-și mai facă loc sclipirea, raza de lumină, seninătatea de care are nevoie omul pentru a se recunoaște același, și totuși diferit? Întotdeauna cine experimentează marile etape ale creației artistice trebuie să se conformeze gândirii unei lumi apropiată de lumină și înstrăinată de impulsurile unei melancolii pesimiste, asta fiindcă simplă angajare într-un univers simbolizat are ca premisă de apreciere nu doar Logosul (sau ipostaza divinității), ci mai cu seamă sentimentele ascunse aduse în prim plan.

Supremul unghi de vedere care mi-a permis să privesc lumea ca pe o taină imperioasă și profundă, pe care dacă o voi împărtăși cândva sunt sigur că nu va fi decât spre cinstirea mea, se articula pe calea sinuoasă a luptei cu un sine care nu se lasă înțeles, nu se dă învins, în contextul unei izbăviri ce vine totdeauna cu puțin înainte de clipa finală a rătăcirii fără țintă.

Profunzimea creatorului stă în taina lumii pe care o pătrunde cu ochi de artist, nu cu ochi de muritor, având despre sine convingerea că tot ceea ce încearcă să scoată în evidență este tocmai mărturisirea propriei credințe, adevărata superioritate în ceea ce privește puterea de a fi diferit de restul lumii.

Leadership: Îți manifești mărturisirea propriei atracții pentru ideea de a face din experiența conectării la "Creator și Creație" o adevărată superioritate în ceea ce privește puterea de a fi diferit de restul lumii?

Dacă cerul este o strălucire care traversează secolele, atunci pământul pe care îl străbăteam cu sufletul la gură, el însuși piatra de stâncă a unui visător în stare de veghe, era o valorificare a experienței de a îndrăzni un răspuns la două sentimente puternice în orice moment: teama și speranța. Cu groaza perspectivei de a îndura vuietele lor. Iar a visa o altfel de lume, în care să te regăsești, în care să fii pur și simplu tu, înseamnă să acorzi însemnătate unui Creator care uită pur și simplu de cadrul descurajator al vieții pe care o trăiește și se ridică prin imaginație, inspirație și talent deasupra condiție de muritor.

Cel mai indicat este să te situezi la mijloc, nici jos, nici sus, înarmându-te cu argumentul grijei de a nu deveni hrana vie a "șarpelui", imaginea cauzei primare a păcatului de a răspunde la întrebările interzise. Dar fiind totodată acompaniat de caracterul pronunțat al vulturului care încearcă să atace o pradă de câteva ori mai mare decât el.

Viața este frica împotriva curajului, dar la mijloc se află avântul spre visul suprem, apropierea de Dumnezeu, care se măsoară prin puterea de sacrificiu, puterea de creație și libertatea de a alege.

Era o chestiune de supraviețuire, de probabilitate matematică, de voință și de detaliu, dar în același timp o probă a credinței de a uni cele mai adânci și vii realități. Legând lumi radical distincte - necreatul de creat, ridicolul de sublimul creator - am ajuns să fiu orbit de marea obsesie a artistului: de a-mi exprima aspirația spre nemurire prin realizarea unei capodopere pe care timpul n-o șterge din memoria sa.

Leadership: Dacă pricepi adevărata formă a cerului și pământului, vei fi lămurit asupra propriei tale forme de viață?

După cum limpede se poate observa, viața mi se cufunda în aceeași taină în care creatorii rătăcesc pe dibuite în căutarea modelului de perfecțiune, foarte diferit de modul cum credeam că trebuie să o experimenteze un om de rând. Asemenea unui erou din "Mizerabilii", toată viața mea se rezuma la o nesiguranță absolută, într-o pâclă de nepătruns, căreia un pictor i-ar fi redat consistența prin îmbrățișarea unor culori mai săturate, prin amestecul fizic dintre alb, gri și negru. Sub reflexia puternică a luminii.

Şi, culmea, în sferele rațiunii pure, ale vieții și ale artei, terminând cu lumea prejudecăților, se întâlnește tocmai acel aspect crucial pentru experiența care dicta limitele libertății mele de a alege. Şi asupra căruia va trebui, cu siguranță, să revin: găsirea unui sens în ceea ce mi se întâmpla. La care nu știu cum aș fi reacționat.

Între șarpe și vultur se află melancolia apusului și cețurile albastre ale înălțimilor, izolări autoimpuse și avânturi de self-improvement, obraznice prin cutezanța lor, pe care viața ni le oferă tocmai ca să trăim mai intens și să prețuim ce ni s-a dat.

Atitudinea omului care își caută sinele este un răspuns dat vieții trăite în virtutea unei amprente personale și a unei cauze supreme care pot genera senzația aproape permanentă de „neputință" sau de „high".

Cu ochii ațintiți asupra celor ce nu se observă, dar se intuiesc, ceea ce nu mi se poate imputa drept vină, încercam necontenit să înțeleg legătura dintre fărâma de visare care-mi îndulcea speranța găsirii unui sens în diferite situații sau evenimente imprevizibile ale vieții, și cheile împărăției artei - după pata de culoare neagră ce mă cuprindea la lăsarea nopții, făcându-mă să cred că există ceva ascuns care ar trebui scos la lumină. Nu degeaba Hugo a pus accentul în romanul lui pe *"steaua nopții dinăuntrul omului"* , reprezentând unica rațiune de a spera, de a lupta, de a te opune durerii.

Experimentând sensul adânc al cuvintelor filosofice ale unui blogger - *"Cine va vrea să treacă de întuneric și nu va descoperi nimic, nu va fi demoralizat, deoarece experienta acumulată în timpul traseului îl va ajuta ca data viitoare să găsească ce va căuta"* - am ajuns la acel strop de îndurare pe care se sprijină întreaga creație naturală a cerului și pământului. Anume că, orice licărire de transcendență este binevenită sufletului deznădăjduit numai dacă vede lumina în zarea lui.

Leadershipul este expresia unui „high" din care doar o mică parte este consacrată atingerii perfecțiunii, cealaltă fiind consacrată înțelegerii profunde a vieții cuprinse între înțelepciunea șarpelui în pustiu și zborul inegalabil al vulturului care știe și este capabil să folosească curenții de aer.

Urcând și urcând pe culmile viselor nemărturisite, ale plăsmuirilor divine ce aveau efectul unui fulger venind din înaltul cerului, din care parcă răzbatea o continuă nebunie, perspectiva se schimba la fel ca și a vulturului care avântându-se spre înălțimi vede lucruri diferite. Simțeam prezența unei puteri fără chip, fără margini, fără alt sens decât propria ei desfășurare, cuprinzând lumea întreagă, chiar dacă mă rugam în întunericul nopții.

Un singur om, Victor Hugo, pare-se a reușit să împace puterea apăsătoare a șarpelui cu rotirea vizuală a vulturului pe culmi de munte:

„Să nu scoatem nimic din spiritul omenesc, a suprima ceva este o greșeală. El trebuie reformat și transformat. Anumite facultăți ale omului sunt îndreptate spre necunoscut: gândirea, visarea, rugăciunea. Necunoscutul este un ocean. Ce este conștiința? Este busola necunoscutului. Gândirea, visarea, rugăciunea, sunt aici mari radieri misterioase. Să le respectăm. Unde se duc aceste raze mărețe ale sufletului? În întuneric. Ele aduc, prin urmare, lumina."

A experimenta starea de conectare la divin din care se naște avântul spre visul care te încearcă, stimulând necuprinsul, înseamnă să îmbrățișezi acele raze mărețe ale sufletului care aduc lumina în întuneric.

Between Heaven Earth se situează omul care a înțeles că viața este un urcuș și un coborâș care rezidă din dorința - niciodată satisfăcută - pentru cunoașterea de sine, și din căutarea măsurii propriei putințe de a ajunge la cuprinderea cu mintea a necuprinsului divin.

* Notă: Seasonable Project - Between Heaven & Earth

Source: https://neculaifantanaru.com/between-heaven-and-earth.html